

התנתא למשיחא בדרף היומי

מסנת זבחים

תוכן עניינים

- א. התך ואח"כ שחט... בעל מום קא מקריב אלא אימא [התך ואח"כ קיבל כשרה] קיבל ואח"כ התך פסולה ... חותך באבר עד שמגיע לעצם.....2
- ב. קדשי קדשים שחיתתן בצפון וקבול דמן בכלי שרת בצפון.....4
- ג. עמד בדרום והושיט ידו לצפון ושחט שחיתתו כשרה קיבל קבלתו פסולה הכנים ראשו ורובו כאילו נכנס כולו פרכסה ויצתה לדרום וחזרה כשרה...4
- ד. קדשים קלים שחיתתן בפנים וקיבול דמן בכלי שרת בפנים.....5
- ה. עמד בחוץ והכנים ידו לפנים ושחט שחיתתו כשרה קיבל קבלתו פסולה הכנים ראשו ורובו כאילו לא נכנס פרכסה ויצתה לחוץ וחזרה פסולה ...5
- ו. היא בפנים ורגליה בחוץ מהו א"ל כתיב והביאום לה' עד שתהא כולה לפנים...6
- ז. תלה ושחט מהו א"ל כשרה בעינן שחיטה על ירך וליכא ... נתלה וקבל ... אין דרך שירות בכך ... בין בקדשי קדשים בין בקדשים קלים כשרות בר מן תלה ושחט בקדשי קדשים נתלה וקיבל בין בקדשי קדשים בין בקדשים קלים.7
- ח. הוא בפנים וציציתו בחוץ ... בבואם אל אהל מועד עד שיבא כולו לאהל מועד..9
- ט. נתנו על גבי הכבש שלא כנגד היסוד נתן את הניתנין למטה למעלה ואת הניתנין למעלה למטה ואת הניתנין בפנים בחוץ ואת הניתנין בחוץ בפנים פסול ואין בו כרת.....9
- י. פסול בשר אבל בעלים נתכפרו ... כיון שהגיע דם למזבח נתכפרו בעלים ... לכפר לכפרה נתתיו ולא לדבר אחר ... שלא במקומו כמקומו דמי10
- יא. נתנו על הכבש שלא כנגד היסוד נתן את הניתנין למטה למעלה ואת הניתנין למעלה למטה ואת הניתנין בפנים בחוץ ואת הניתנין בחוץ בפנים אם יש דם הנפש יחזור הכשר ויקבל ... דיהביה פסול.....10
- יב. אין מחשבה מועלת אלא במי שראוי לעבודה ובדבר הראוי לעבודה ובמקום הראוי לעבודה ... לא תימא זרקן לא אלא אימא שחטו ... הא קמ"ל דמקבלה ואילך לא פסלה מחשבה.....11
- יג. חישב ליתן את הניתנין למעלה למטה למטה למעלה לאלתר כשר12

תרומות והנצחות | בנק הדואר ח"ן 22887389 | ובטל' 0548027748

להצטרפות להלכות הדרף היומי להלכה למעשה

<https://chat.whatsapp.com/DL117K9ciPjB873YPB8kBu>

התנתא למשיחא בדרף היומי

מסכת זבחים

דף כו.

א. חתך ואח"כ שחט... בעל מום קא מקריב אלא אימא [חתך ואח"כ קיבל כשרה] קיבל ואח"כ חתך פסולה... חותך באבר עד שמגיע לעצם

להלן יתבאר שצריך תהיה הבהמה כולה בפנים בעת השחיטה, ואם היה חלק ממנה בחוץ ושחטה י"א¹ שהזבח פסול, שנאמר (ויקרא יז פסוק ה) וְהֵבִיִּאם לְה' אֶל פֶּתַח אֹהֶל מוֹעֵד עַד שֶׁתְּהִיָּה כֹּלָּה בַּפְּנִים. וי"א² שבדיעבד כשרה.

שחטה והיא כולה בפנים, ואח"כ הוציאה רגלה לחוץ, חותך הבשר עד שהוא מגיע לעצם, שבכך מונע את דם האבר שיש בו שמנונית שיצא מהלתערב עם שאר דמים³, ואחר כך מקבל הדם, כמו שכבר התבאר במסכת פסחים דף פה: שאבר שיצא מקצתו, חותך הבשר סביב ויורד עד שמגיע לעצם וקולף את הבשר כדי שלא יצא⁴. כל שבפנים יאכל, וכל שבחוץ ישרף.

¹ דעת הרמב"ם הלכות פסולי המוקדשין פרק א הלכה יד

² דעת רש"י כאן ד"ה היא בפנים ועיין שטמ"ק שם אות יג ודעת תוד"ה חתך ועיין ישעועות מלכו שלתום אפש למסקנא אף בדיעבד פסול אך לרש"י ודאי כשר.

³ ולא מפני שהדם שברגליה נפסל ביוצא וכל דמי בהמה מעורבים זה בזה ועלה הדם שברגליה ויצא דרך בית השחיטה ונתערב בהדם ופסלו, דמשום זה לא הוה חשש דדם הקבלה אינו אלא דם הנפש ולא דם האיברים וא"כ לא חייל על דם כזה פסול יוצא, אלא הפסול הוא משום השמנונית שברגל שראוי לאכילה וחשיבי כבשר לאיפסולי ביוצא בקדשי קדשים ומובלע בדם הרגל ונפקא דרך בית השחיטה ופסלה ליה לדם שבמזרק (רש"י כו, א). ולכן איזה תקנה יש לזה, דלהשיבה אינו מועיל שכבר נפסלה ביוצא, ולחתוך רגליה אף שזהו לאחר שחיטה מ"מ המום פוסל לפני קבלה כלפני שחיטה כמו שיתבאר, ולכן חותך הבשר עד שמגיע להפרק ובוה יעצור מלעלות הדם, ומום אין בזה, ואח"כ מקבל הדם. ערוך השולחן העתיד הלכות פסולי המוקדשין סימן

קכג סעיף כד

⁴ רש"י שם ע"א ד"ה עד שמגיע

תרומות והנצחות | בנק הדואר ח"ן 22887389 | ובטל' 0548027748

להצטרפות להלכות הדרף היומי להלכה למעשה

<https://chat.whatsapp.com/DLl17K9ciPjB873YPB8kBu>

התנתא למשיחא בדרף היומי

מסנת זבחים

אולם דוקא כשחתך רק הבשר שסביב האבר, אבל אם חתך או שסבר העצם פסול שהרי הוא בעל מום בעת קבלת הדם. וכל שכן שפסול, אם חתך לפני השחיטה⁵.

ואם קיבל ואח"כ חתך פסול מפני שמנונית הבשר שבחויץ⁶, שנפסל בפסול יוצא ונבלע בדם הרגל, וכל דמי הבהמה יונקים זה מזה, ויוצא בעת השחיטה ומתערב עם שאר דם הכשר בעת הקבלה⁷.

ובקדשים קלים אין צריך לחתוך אלא מחזיר רגלה לפניו ומקבל, שבשר קדשים [קלים] שיצא קודם זריקה כשר. וי"א⁸ שאפילו אחר זריקה כשר, אף על פי שיצא חויץ לעזרה שהרי נאכל בכל ירושלים.

ובקרבת פסח אם מקצת העצם יצא לחויץ כיון שאסור לשבור את עצמות הפסח חותכין הבשר היוצא מזה העצם⁹ וקולף הנשאר מן הבשר הפנימי ואוכלו, ומגלה הפרק שמתהברין שם שני עצמות¹⁰. וחותר את הפרק ומשליך כולו שלם את העצם שיצא מקצתו, ומה שעליו מן הבשר שיצא ממנו חויץ.

אבל בקדשים כשיצא קצת האבר חותכין אותו בקופיץ כלומר סכין גדולה כל מה שיצא מן הבשר והעצם. ואת הבשר שורף.

ואם הוא עצם שיש בו מוח בין בקרבן פסח ובין בשאר קדשים במקום להשליך לחות חייב שריפה כשאר פסולי המוקדשין¹¹.

⁵ תורת הקדשים שם ג

⁶ דמחמת הדם לא היישינן כלל דדם המובלע באיברים לאו דם הוא ורק מפני השמנונית שהוא כבשר. הר המוריה שם.

⁷ תורת הקדשים יז. אות ג ועיין בזבח תודה שם ד"ה דלמא שהקשה מדוע לא יתבטל השמנונית ברוב, ונשאר בצ"ע

⁸ השנות הראב"ד שם

⁹ וז"ל פירוש המשניות (שם) "וכשיצא מקצת האבר מן הפסח אי אפשר לחתוך העצם ממקום היוצא מפני שמנענו הכתוב ועצם לא תשברו בו, ומפני זה חותכין הבשר היוצא מזה העצם וקולף הנשאר מן הבשר הפנימי, ואוכלו ומגלה הפרק ומשליך העצם כולו שלם ומה שעליו מן הבשר מה שיצא ממנו חויץ",

¹⁰ רש"י שם ד"ה עד שמגיע לפרק

¹¹ לקוטי הלכות יז: בתורת הקדשים ק

תרומות והנצחות | בנק הדואר ח"ן 22887389 | ובטל' 0548027748

להצטרפות להלכות הדרף היומי להלכה למעשה

<https://chat.whatsapp.com/DL117K9ciPjB873YPB8kBu>

הלכתא למשיחא בדרף היומי

מסנת זבחים

ב. קדשי קדשים שחיטתו בצפון וקבול דמן בכלי שרת בצפון

קדשי קדשים¹² אין שוחטין אותן ואין מקבלין את דמן אלא בצפון, קדשי קדשים¹³ שנשחטו בדרום¹⁴, או שנתקבל דמם בדרום פסולין.

אם כולה בצפון ורגליה בדרום כשר¹⁵.

ג. עמד בדרום והושיט ידו לצפון ושחט שחיטתו כשרה קיבל קבלתו פסולה הכניס ראשו ורובו כאילו נכנס כולו פרנסה ויצתה לדרום וחזרה כשרה

לכתחלה צריך גם השוחט לעמוד בצפון¹⁶, אולם אם היה עומד¹⁷ בדרום והושיט ידו לצפון ושחט שחיטתו כשירה.

היה עומד¹⁸ בדרום והושיט ידו וקיבל הדם בצפון, קבלתו פסולה¹⁹.

¹² רמב"ם הלכות מעשה הקרבנות פרק ה הלכה ב

¹³ רמב"ם הלכות פסולי המוקדשין פרק א הלכה ז

¹⁴ כתב הרמב"ן במגין הלאוין שלו סי' ד' שהשוחט בדרום עובר בלאו דלא תזבח לה' אלהיך כל דבר רע יע"ש.

מל"מ שם

¹⁵ דוהביאום משמע כולה מדלא כתיב והביאו, אבל הכא כתיב: צפונה לפני ד' ואין כאן יתור. ערוה"ש שם

כב

¹⁶ ערוך השולחן העתיד הלכות פסולי המוקדשין סימן קכג סעיף יז

¹⁷ רמב"ם שם הלכה ה

¹⁸ רמב"ם שם הלכה ט

¹⁹ התורה לא מיעטה רק השוחט דלאו עבודה היא ולא המקבל, ערוה"ש שם

תרומות והנצחות | בנק הדואר ח"ן 22887389 | ובטל' 0548027748

להצטרפות להלכות הדרף היומי להלכה למעשה

<https://chat.whatsapp.com/DL117K9ciPjB873YPB8kBu>

הלכתא למשיחא בדרף היומי

מסנת זבחים

הכנים ראשו²⁰ ורובו²¹ לצפון וקיבל את דמו, הרי הוא כעומד בצפון²² בדקי"ל בכל התורה כולו רובו ככולו.

שחטה בצפון²³ ופרכסה ויצאת לדרום, אפילו הוציאה לדרום כשירה, פרכסה ויצאת לדרום וחזרה לצפון ואחר כך קיבל דמה²⁴ בצפון כשירה. אך אם לא חזרה וקיבל דמה בדרום פסולה²⁵.

ד. קדשים קלים שחיטתן בפנים וקיבול דמן בכלי שרת בפנים

קדשים קלים²⁶ שחיטתן וקיבול דמן בכל מקום מן העזרה.

ה. עמד בחוץ והכנים ידו לפנים ושחט שחיטתו כשרה קיבל קבלתו פסולה הכנים ראשו ורובו כאילו לא נכנס פרכסה ויצתה לחוץ וחזרה פסולה ...

קדשים קלים²⁷ שהיו בפנים ועמד חוץ לעזרה והכנים ידו לפנים, ושחט שחיטתו כשירה. ואפילו לא הכנים ידו לפנים כלל, רק היה ידו בחוץ ושחט בסכין ארוכה שחיטתו כשרה²⁸.

²⁰ רמב"ם שם הלכה י

²¹ ואני מסתפק אם הכנים כל הגוף בלא ראשו כגון שחטה ראשו לדרום, אם כשר אם לאו, דלכאורא הגוף הוא הרוב נגד הראש, או אפשר דהעיקר הוא הראש. וכן נ"ל עיקר, והכי משמע בפ"ג דנגעים (מ"ח) דתנן: הכנים טהור ראשו ורובו לבית טמא נטמא, ותניא בת"כ: והבא אל הבית עד שיכנים ראשו ורובו דבציר מהכי לאו ביאה היא (ר"ש), וה"נ כן הוא. ערוה"ש שם יח

²² עיין הר המוריה שם וכמו שפירש"י ד"ה הכנים דאיירי בקבלה דאי בשחיטה האמרינן ששחיטתו כשרה אפילו הכנים ידו, אולם לכאורה אפשר דאיירי בשחיטה ואף לכתחילה מותר בכה"ג כיון דרובו ככולו אולם לא כן לשון הרמב"ם שכתב הכנים משמע דיעבד וצ"ע אמאי לא מהני לכתחילה אם הוא מדין רובו ככולו.

²³ רמב"ם שם הלכה יא

²⁴ ורש"י ד"ה פרכסה כתב אפילו לא חזרה ואיירי אחר קבלה דאי קודם קבלה ודאי שפסולה שהרי קיבל דמה בדרום או דאיירי שהחזירה ואחר כך קיבל דמה בצפון. עיין כס"מ והר המוריה שם

²⁵ כס"מ והר המוריה שם

²⁶ רמב"ם הלכות מעשה הקרבנות פרק ה הלכה ב

²⁷ רמב"ם הלכות פסולי המוקדשין פרק א הלכה יא

²⁸ הר המוריה כאן על פי מש"כ רבינו בהלכה א "כל הפסולין לעבודה מותרין לשחוט קדשים לכתחלה ואפילו קדשי קדשים, חוץ מן הטמא שאינו שוחט לכתחלה, ואף על פי שהוא חוץ לעזרה ופשט ידיו ושחט בעזרה גזירה שמא יגע בבשר". ובהר המוריה שם כוונתו דהשחיטה היתה בעזרה אבל ידיו היו מחוץ לעזרה דאם ידיו

תרומות והנצחות | בנק הדואר ח"ן 22887389 | וובטל' 0548027748

להצטרפות להלכות הדרף היומי להלכה למעשה

<https://chat.whatsapp.com/DLl17K9ciPjB873YPB8kBu>

הַנְּתָא לְמִשְׁיחָא בְּדֵף הַיּוּמִי

מִסְנַת זְבַחִים

הַכְּנִים יְדוּ²⁹ וְקִיבֵל קִבְלָתוֹ פְּסוּלָה³⁰ אִפִּילוּ הַכְּנִים רֵאשׁוּ וְרוּבוֹ³¹, אִפִּילוּ הִיָּה הָעוֹבֵד כּוֹלוּ בַּפְּנִים עֲבוּדָתוֹ פְּסוּלָה, שְׁנֵאמַר (וַיִּקְרָא י פְּסוּק ט) בְּבִאָתְכֶם אֶל אֶהָל מוֹעֵד³² עַד שִׁיבּוּאוֹ כּוֹלֵן.

פְּרַכְסָה הַבְּהֵמָה³³ וַיִּצְאָתָּ לַחוּץ אַחַר קִבְלָת דָּמָה כְּשִׁירָה, שְׁאִפִּילוּ יִצְאוּ הַאִימּוּרִין וְהַבֶּשֶׂר קוּדָם זְרִיקָה, בְּקִדְשִׁים קָלִים הַזְּבַח כֶּשֶׁר. שְׁבִשְׂרָ³⁴ קִדְשִׁים קָלִים שִׁיִּצְאָ חוּץ לְעִזְרָה³⁵ קוּדָם זְרִיקָת דָּמִים, אָף עַל פִּי שְׁנִזְרַק הַדָּם וְהַבֶּשֶׂר בַּחוּץ, הַזְּבַח כֶּשֶׁר. מִפְּנֵי שְׁסוּף הַבֶּשֶׂר לְצֵאתָּ, וְהַזְרִיקָה מוֹעֵלָת לְיוֹצֵא לְשִׂרְפוֹ אֲבָל לֹא לֹאכְלוֹ. וַיֵּשׂ מִתִּירִים³⁶ אָף לֹאכְלוֹ, אִם לֹא יִצְאָ חוּץ לַחֹמַת יְרוּשָׁלַיִם.

וְכֵן אִימּוּרֵי קִדְשִׁים קָלִים שִׁיִּצְאוּ לְפָנֵי זְרִיקָת דָּמִים וְנִזְרַק הַדָּם וְהֵם בַּחוּץ לֹא נִפְסְלוּ הַזְּבַח, וְאִם הַחֲזִירִין מִקְטִירִין אוֹתָן. וַיִּאָּ³⁷ שְׂאִין מִקְטִירִין אוֹתָן.

ו. הִיא בַּפְּנִים וְרַגְלֶיהָ בַּחוּץ מֵהוּ א"ל כְּתִיב וְהַבִּיאֹם לָהּ עַד שֶׁתֵּהָא כּוֹלָה לְפָנִים

כִּבְר הַתְּבֵאָר שֶׁבַעַת הַשְּׁחִיטָה צָרִיךְ שְׁכַל הַבְּהֵמָה תִּהְיֶה בַּפְּנִים.

הִי ג"כ בְּעִזְרָה א"כ פְּשִׁיטָא דְאֶסוּר בְּלֹא"ה וְכַמ"ש רַבִּינוּ לְעִיל פ"ג מֵהָל' בִּיאַת מִקְדָּשׁ ה"ה יַעו"ש הֵיטֵב וְזֶה דְלֹא כַמ"ש הַלַּח"מ וְהַבֵּן.

²⁹ רַמב"ם שֵׁם הַלְכָה יב

³⁰ שְׁחִיטָתוֹ כְּשִׁירָה, דְּכִתְיִב: בֵּן הַבֶּקֶר לְפָנֵי ד' וְלֹא הַשּׁוֹחֵט לְפָנֵי ד' (שֵׁם לֵב, ב). אֲבָל בְּקִבְלָה אֵינּוּ כֵּן דָּאִם הַכְּנִים יְדוּ לְפָנִים וְקִיבֵל קִבְלָתוֹ פְּסוּלָה, דְּכִתְיִב: לְעִמּוּד לְפָנֵי ד' לְשִׂרְתּוֹ, כָּל שִׂירוֹת יַעֲמוּד לְפָנֵי ד' וְהֵינּוּ בְּעִזְרָה (רִש"י שֵׁם כו, א). עִרוּה"ש שֵׁם כ

³¹ גְּבִי עִזְרָה דְּכִתְיִב לְעִמּוּד לְפָנֵי ה' בְּעִיָּא כּוֹלוּ דְכִיּוֹן דְּגָלִי בְּחֵדָּא גָלִי בְּכוּלָהוּ וְהָכִי אִמְרִינָן בְּשִׁמְעֵתִין.

³² וַיִּצְעֵ דְהָאִי קִרָּא נֵאמַר גְּבִי שְׁתוּיִי יִין וְזֶה עֲנִינוּ לְכַאֵן וּבְקִרְיַת מֶלֶךְ גֵּרָם בְּבוֹאֵם וַיִּצְעֵ דְהָאִי קִרָּא נֵאמַר בְּקִידוּשׁ יָדִים וְרַגְלִים שֵׁם ל כ, וּמִב יד, וַיִּצְעֵל שְׁכוּנָתוֹ לְנֵאמַר בְּגִנְדִי כְּהוֹנָה שְׁמוֹת כַּח מַג, ו

³³ רַמב"ם שֵׁם הַלְכָה יג

³⁴ רַמב"ם שֵׁם הַלְכָה לב לג

³⁵ עֵיין כַּס"מ שֵׁם וַיִּצְעֵ וְעֵיין מִרְכַּבַּת הַמִּשְׁנָה (הַעֲלָמָא) הַלְכוֹת פְּסוּלֵי הַמוֹקְדָּשִׁין פֶּרֶק יט הַלְכָה ג דְּנָהִי דְקִי"ל כַּר"י דְּכֶשֶׁר לֹאכִילָה הֵינּוּ דוּקָא אִם הַחֲזִירוּ קוּדָם זְרִיקָה מִשְׁא"כ אִם לֹא הַחֲזִירוּ קוּדָם זְרִיקָה קִי"ל כַּמ"ד סוּף פ"ק דְּמַעִילָה זְרִיקָה מוֹעֵלָת לְיוֹצֵא לְשׂוּרְפוֹ וְלֹא לֹאכְלוֹ וְהָרִי בְּזַבְחִים מִסִּיק דְר"ל כְּתֵנְאִי אֲבָל לר' יוֹהֲנָן בְּהַדְר וְעִילִינְהוּ דְכֶשֶׁר וְזֶהוּ דַעַת רַבְּנָן.

³⁶ הַשְּׁנוֹת הַרֵאב"ד שֵׁם

³⁷ הַשְּׁנוֹת הַרֵאב"ד שֵׁם.

תְּרוּמוֹת וְהַנְּצִחוֹת | בִּנְק הַדּוּאָר ח"ן 22887389 | וּבִטְל' 0548027748

לְהַצְמִרְפוֹת לְהַלְכוֹת הַדֵּף הַיּוּמִי לְהַלְכָה לְמַעֲשֵׂה

<https://chat.whatsapp.com/DLl17K9ciPjB873YPB8kBu>

הַלְכַתָּא לְמִשְׁיַחַא בְּדַף הַיּוּמִי

מִסְנַת זְבַחִים

וּאִם הִיתָה הַבְּהֵמָה³⁸ כּוֹלָה בַּפְּנִים וְרַגְלֶיהָ בַּחוּץ וְשַׁחְטָהּ הַזֶּבֶחַ י"א³⁹ שֶׁהַזֶּבֶחַ פְּסוּל, שֶׁנֶּאֱמַר (וַיִּקְרָא יְזַ פְּסוּקָה) וְהִבִּיאָם לָהּ אֶל פֶּתַח אֹהֶל מוֹעֵד עַד שֶׁתְּהִיָּה כּוֹלָה בַּפְּנִים⁴⁰. וַי"א⁴¹ שְׁבִדְעֵבֶד כֶּשֶׂרָה, שֶׁנֶּאֱמַר (וַיִּקְרָא יְזַ פְּסוּקָה) וְהִבִּיאָם לָהּ אֶל פֶּתַח אֹהֶל מוֹעֵד עַד שֶׁתְּהִיָּה כּוֹלָה בַּפְּנִים.

ז. תִּלָּה וְשַׁחַט מֵהוּ א"ל כֶּשֶׂרָה ... בַּעֲיֵנָן שַׁחֲטָה עַל יַרְךְ וְלִיכָא ... נִתְלָה וְקִבְלַל ... אִין דְּרַךְ שִׁירוֹת בְּכַךְ ... בִּין בַּקְדָּשִׁי קְדָשִׁים בִּין בַּקְדָּשִׁים קְלָיִם כֶּשֶׂרָתָּ בַר מִן תִּלָּה וְשַׁחַט בַּקְדָּשִׁי קְדָשִׁים נִתְלָה וְקִבְלַל בִּין בַּקְדָּשִׁי קְדָשִׁים בִּין בַּקְדָּשִׁים קְלָיִם

נֶאֱמַר בְּשַׁחֲטָהּ (וַיִּקְרָא א פְּסוּקָה י"א) וְשַׁחַט אֶתְּוּ עַל יַרְךְ הַמִּזְבֵּיחַ, לְכֵן צְרִיךְ שֶׁהַבְּמָה תְּהִיָּה מוֹנַחַת בְּאַרְצָא וְלֹא בְּאַוִיר.

³⁸ רַמְבַּ"ם הַלְכוֹת פְּסוּלֵי הַמוֹקְדָּשִׁין פֶּרֶק א הַלְכָה י"ד טו

³⁹ דַּעַת הַרְמַב"ם הַלְכוֹת פְּסוּלֵי הַמוֹקְדָּשִׁין פֶּרֶק א הַלְכָה י"ד

⁴⁰ הַתּוֹס' פ"י חֲתָךְ וְאַח"כּ שַׁחַט כֶּשֶׂרָה וּבִסְמוּךְ דְּקֶאֱמַר וְהִבִּיאָם כְּתִיב שֶׁתְּהִיָּה כּוֹלָה לַפְּנִים הַיֵּינוּ לְכַתְּחִילָה ע"כ. כּוּוֹנְתָם ז"ל דְּהוֹקְשָׁה לָהֶם לְפִי מֵאִי דַס"ד מַעֲיָקְרָא דְחֲתָךְ וְאַח"כּ שַׁחַט כֶּשֶׂרָה דְהִיבִי אֶפְשֶׁר לּוֹמַר כֵּן הָא בַּעֲיֵנָן שִׁיבִיאָוּהָ כּוֹלָה לַפְּנִים וְתִרְצוּ דְהַיֵּינוּ לְכַתְּחִילָה דּוֹקָא וְהִכָּא לֹא אִמַר אֵלָא כֶּשֶׂר בְּדִיעֵבֶד. וְרַבִּינוּ ז"ל לְכַאוּרָה נִרְאָה דְחוֹלֵק עַל זֶה שֶׁכְּתִב הַזֶּבֶחַ פְּסוּל שֶׁנֶּאֱמַר וְהִבִּיאָם לָהּ וְכו' מִשְׁמַע אִפִּי' בְּדִיעֵבֶד. וְאַפְשֶׁר דְּהַתּוֹסְפוֹת ז"ל מוֹדִים לְרַבִּינוּ ז"ל דְּלִפִּי הָאֱמֶת כֵּן הוּא הַדִּין וְלֹא כְּתִבּוּ כֵּן אֵלָא לְפִי מֵאִי דַס"ד מַעֲיָקְרָא דְחֲתָךְ וְאַח"כּ שַׁחַט כֶּשֶׂרָה אֲבָל לְפִי הָאֱמֶת וְדָאִי דְהוּא לְעִיכּוּבָא וְאִם לֹא הִבִּיאָוּהָ כּוֹלָה הַזֶּבֶחַ פְּסוּל וּמוֹכַרְחָ לּוֹמַר כֵּן מִדְּנִיִּד גַּמ' מִשַׁחַט וְאוֹקְמִיָּה בְּקִיבֵל דְּמֵאִי מַעֲמָא נִיִּד אִי מִשּׁוּם דְּחֲתָךְ הוּי בַּעַל מוֹם הָא לְפִי הָאֱמֶת מוֹקִי דְחֲוֹתָךְ בְּאַבְרָ עַד שְׁמַנִּיעַ לַעֲצֵם וְאִין כֵּאֵן מוֹם וְאִיכּ לַפ"ז אִפִּי' בְּחֲתָךְ וְאַח"כּ שַׁחַט נְמִי מְצִי לְאוֹקְמִיָּה וְאַמְאִי נִיִּד מִשַׁחֲטָהּ לְקַבְּלָהּ אֵלָא מִשּׁוּם קוּשִׁיא אַחֲרִיתִי דְהוּא קוּשִׁיא לִיָּה לְמַתְרִין נִיִּד מִשַׁחֲטָהּ מִשּׁוּם דָּאִי חֲתָךְ קוּדֶם שַׁחֲטָהּ הָא בַּעֲיֵנָן שִׁיבִיאָה כּוֹלָה בַּפְּנִים וְהַזֶּבֶחַ פְּסוּל דְּהַמַּתְרִין סְבוּר דְּהַזֶּבֶחַ פְּסוּל וְלִכְךָ הוּצֵרְךָ לְאוֹקְמִיָּה בְּקַבְּלָהּ וְלִפִּי הָאֱמֶת כֶּשֶׁשַׁחְטָהּ הִיָּה כּוֹלָה בַּפְּנִים וְכֵן כְּתִב רַבִּינוּ ז"ל בְּסִמּוּךְ שַׁחְטָהּ וְהִיא כּוֹלָה בַּפְּנִים וְאַח"כּ הוּצִיאָה רַגְלָהּ לַחוּץ כְּלוֹמַר דָּאִם לֹא הִיתָה כּוֹלָה בַּפְּנִים הַזֶּבֶחַ פְּסוּל מִטַּעֲמָא דְהִבִּיאָוּהָ וְכו' וְעַם זֶה יְבוֹאוּ דְבְרֵי הַתּוֹס' וְרַבִּינוּ ז"ל יַחַד וְאִין בְּהֶם חִילּוּק. וְלִפִּי הַפִּירוּשׁ הָרֵאשׁוֹן שֶׁאִמְרָנוּ שְׂרַבִּינוּ ז"ל חוֹלֵק עַל דְּבְרֵי הַתּוֹס' ז"ל וְאַפִּי' הַמְקַשָּׁה הִיָּה סְבוּר לְדַעַתָּה דְּהַזֶּבֶחַ פְּסוּל י"ל דְּמֵאִי דְהַקְשָׁה לּוֹ מִבְּעַל מוֹם וְלֹא הַקְשָׁה לּוֹ מִשּׁוּם דְּהָא בַּעֲיֵנָן שִׁיבִיאָוּהָ כּוֹלָה מִשּׁוּם דְּעַדִּיפָא מִינָהּ פְּרִיךְ וְלִפִּי הָאֱמֶת נִיִּד מִשַׁחֲטָהּ לְקַבְּלָהּ מִשּׁוּם קוּשִׁיא דְהָא בַּעֲיֵנָן שִׁיבִיאָוּהָ כּוֹלָה כְּדַכְּתִיבְנָא. לַח"מ שֵׁם

⁴¹ דַּעַת רַש"י כֵּאֵן ד"ה הִיא בַּפְּנִים וְעִיִּין שְׁטַמ"ק שֵׁם אוֹת יִג וְדַעַת תּוֹד"ה חֲתָךְ וְעִיִּין יִשְׁעוּעוֹת מַלְכוּת שְׁלַתּוֹס אֶפְשֶׁר לְמַסְקָנָא אֶף בְּדִיעֵבֶד פְּסוּל אֶךְ לְרַש"י וְדָאִי כֶּשֶׂר.

תְּרוּמוֹת וְהַנְּצַחוֹת | בְּנֵק הַדּוּאָר | ח"ן 22887389 | וּבִטְל' 0548027748

לְהַצְמִרְפוֹת לְהַלְכוֹת הַדֶּף הַיּוּמִי לְהַלְכָה לְמַעֲשָׂה

<https://chat.whatsapp.com/DL117K9ciPjB873YPB8kBu>

הקנתא למשיחא בדרף היומי

מסנת זבחים

לפיכך תלה הבהמה⁴² ושחטה באויר העזרה פסולה, שנאמר (ויקרא א פסוק יא) וְשָחַט אֹתוֹ עַל יַרְדֵּי הַמִּזְבֵּחַ עַד שִׁישְׁחוֹט בְּאַרְיֵץ⁴³. וי"א⁴⁴ שאינו פסול אלא בקדשי קדשים.

אבל השוחט יכול להתלות באויר דשחיטה על ירך ולא שוחט על ירך

לפיכך היתה הבהמה⁴⁵ בארץ ונתלה ושחט והוא תלוי באויר, בקדשי קדשים פסול, בקדשים קלים כשר⁴⁶, וי"א שכשר בין בקדשי קדשים ובין בקדשים קלים⁴⁷.

אבל בקבלה הדין להיפך שהמקבל צריך תמיד לעמוד בארץ, ואם קיבל באויר פסול דאין דרך שירות בכך.

לפיכך תלה וקיבל כשר בכולן דדרך שירות בכך ואויר צפון כצפון דמי ובקבלה לא כתיב על ירך⁴⁸. נתלה וקיבל⁴⁹ הדם מצואר בהמה המונחת בקרקע פסול, שאין דרך שירות בכך.

⁴² שם הלכה טז

⁴³ בכס"מ הביא מקורו מהא דאמר ליה אבוה דשמואל פסולה דבעי על ירך והיינו דלא כרבא דחילק בתלה בין קדשי קדשים לקדשים קלים ועיין במרכה"מ שם "ולולי דברי הכ"מ הייתי אומר דרבנו גריס בדברי רבא בר מן נתלה ושחט בקדשי קדשים והיינו דסובר רבא דלענין על ירך המזבח ילפינן קדשים קלים מקדשי קדשים שישחוט בארץ לכן תלה ושחט פסול אפי' בקדשים קלים אלא דבנתלה ושחט הוא דאמרינן דדוקא בקדשים קלים לא בעינן שוחט על ירך אבל בקדשי קדשים בעינן שגם השוחט יהיה על ירך אף על גב שא"צ שיהיה השוחט בצפון מ"מ בעינן שישחוט בארץ וצריך לראות בדפוס ויניציאה ישן.

⁴⁴ כס"מ שכתב שט"ס בדברי רבינוודוקא בקדשי קדשים פסול ולא בקדשים קלים וזהו בין לאביי בין לרבא בקדשי קדשים דבעינן על ירך אבל בקדשים קלים דלא כתיב על ירך כשירה. הר המוריה שם

⁴⁵ שם הלכה יז

⁴⁶ שוב ראיתי להמבי"ט ז"ל בקרית ספר שכתב וז"ל נתלה הוא ושחט כשרה בקדשים קלים דכתיב ושחט על ירך שחיטה על ירך בנשחט כדכתיב אותו על ירך ולא שוחט על ירך בקדשי קדשים פסול עכ"ל הרי שהבין דברי רבינו כפשטן הן אמת שדבריו ג"כ מגומגמין דמלבד דנראה היפך מסקנא דרבא תו קשה דכיון דעל ירך כתוב גבי נשחט ולא שוחט כמ"ש הוא עצמו והך קרא גבי עולה כתיב שהיא קדשי קדשים מעתה איך סיים וכתב בקדשי קדשים פסול הא קפידה דעל ירך גבי נשחט היא ולא גבי שוחט. מעשה רקח שם

⁴⁷ דשחיטה לאו שירות, והבהמה בארץ והוי עלך ירך כס"מ שכתב שט"ס בדעת רבינו וכ"כ בהר המוריה שם

⁴⁸ כס"מ שם יז

⁴⁹ שם הלכה יט

תרומות והנצחות | בנק הדואר ח"ן 22887389 | ובטל' 0548027748

להצטרפות להלכות הדרף היומי להלכה למעשה

<https://chat.whatsapp.com/DLl17K9ciPjB873YPB8kBu>

הַלְכַתָּא לְמִשְׁיַחַא בְּדֵף הַיּוֹמִי

מִסְכַּת זְבַחִים

ח. הוּא בְּפָנִים וְצִיצִיתוֹ בַּחוּץ ... בְּבֹאֵם אֶל אַהֲל מוֹעֵד עַד שִׁיבָא כּוֹלּוֹ לְאַהֲל מוֹעֵד

הַכְּנִים יְדוֹ⁵⁰ וְקִיבֵל קִבְּלָתוֹ פְּסוּלָה אִפִּילוּ הַכְּנִים רֵאשׁוּ וְרוּבוֹ⁵¹, אִפִּילוּ הִיָּה
הַעוֹבֵד כּוֹלּוֹ בְּפָנִים וְצִיצִיתוֹ כְּלוּמֵר צִיצִית רֵאשׁוּ דְהֵיִינוּ שְׁעָרוֹ⁵², וַיֵּא⁵³ כִּנְף
בְּגָדוֹ, בַּחוּץ, עֲבוּדָתוֹ פְּסוּלָה, שְׁנֵאמֵר (וַיִּקְרָא י פֶּסוּק ט) בְּבֹאֲכֶם אֶל אַהֲל
מוֹעֵד⁵⁴ עַד שִׁיבֹאוּ כּוֹלּוֹ. וַיֵּא⁵⁵ שְׁבָדִיעֵבֵד אִם רוּבוֹ בְּפָנִים אֵינוּ פּוֹסֵל.

ט. נִתְּנוּ עַל גְּבִי הַכֶּבֶשׂ שֶׁלֹּא כִּנְגַד הַיִּסוּד נִתְּן אֶת הַנִּיתְּנִין לְמִטָּה לְמַעְלָה וְאֶת הַנִּיתְּנִין לְמַעְלָה לְמִטָּה וְאֶת הַנִּיתְּנִין בְּפָנִים בַּחוּץ וְאֶת הַנִּיתְּנִין בַּחוּץ בְּפָנִים פְּסוּל וְאֵין בּוֹ כֶּרֶת

דָּם שְׂמִצּוֹת⁵⁶ לִיתֵן אוֹתוֹ לְמַעְלָה מִחֲצִי הַמִּזְבֵּחַ שֶׁנִּתְּנוּ לְמִטָּה, אוֹ שְׂמִצּוֹתוֹ
לִיתְּנוּ לְמִטָּה וְנִתְּנוּ לְמַעְלָה, אוֹ שְׂמִצּוֹתוֹ לִיתְּנוּ בְּפָנִים בְּהִיכַל וְנִתְּנוּ עַל מִזְבֵּחַ
הַחִיצוֹן⁵⁷, אוֹ הַנִּיתְּנִין עַל מִזְבֵּחַ הַחִיצוֹן שֶׁנִּתְּנָן לְפָנִים בְּהִיכַל, אוֹ שֶׁנִּתְּנָן דָּם

⁵⁰ רמב"ם שם הלכה יב

⁵¹ גבי עזרה דכתיב לעמוד לפני ה' בעיא כולו דכיון דגלי בגלי בכולהו והכי אמרינן בשמעתין.

⁵² כס"מ שם מרש"י

⁵³ עיין ערוה"ש שם כ שפ"י וציציתו כלומר כנף בגדו בחוץ לפי לשון הרמב"ם עד שיבואו כולן משמע דאבגדים קאי כמו בן ציצית הכסת, והוא כתב וציציתו כלשון הגמ'

⁵⁴ וצ"ע דהאי קרא נאמר גבי שתויי יין ומה ענינו לכאן ובקריית מלך גרם בבואם וצ"ל הקרא הנאמר בבגדי כהונה שמות כח מג.

⁵⁵ כ"כ בהר המוריה שלרש"י שפירש התם ברגלי הבהמה בחוץ דלענין לכתחלה קמיבעיא ליה וכ"כ תוס' בד"ה דרך וכו' יעו"ש ולדידהו הא דהוא בפנים וציציתו בחוץ ודלעיל הלכה י"ב מיירי נמי לכתחלה ולא בדיעבד יעו"ש כן. אולם לכאורה יש לחלק דהכא כיון שהכהן עצמו בחוץ הוה כמחוסר בגדים שהרי ילפינן ליה מקרא הנאמר בבגדי כהונה ולהכי פסול אף בדיעבד כשם שמחוסר בגדים פסול בדיעבד וצ"ע.

⁵⁶ רמב"ם הלכות פסולי המוקדשין פרק ב הלכה י

⁵⁷ נראה דבהני דנתנים בפנים, מתנה אחת מעכבת הכפרה, דאמרינן ביומא דף ס"א ע"א נתן מקצת מתנה שבמזבח ונשפך הדם יביא דם אחר, ופסקה רבינו בהל' עבודת יום הכיפורים פ"ה ה"ז. והתם ליכא למימר דלהתיר להקטיר האימורים, דמי איכא זריקה דלא מכפרת ושריא להקטיר האימורים כדאמרינן גבי בשר, והתם נעשה שלא כמצותו דנשפך הדם, ועל כרחק לומר דהא דכיון שהגיע דם למזבח נתכפר, לא אתי רק ללמדנו דשלא במקומו כמקומו דמי, אבל לא על מנין המתנות. ולפי"ז יש להסתפק בנתנים בפנים שנתנם בחוץ דהבעלים נתכפרו, אם היינו דוקא שנתן ד' מתנות על מזבח החיצון. ומדברי התוס' משמע לכאורה דנתנים מבפנים שנתנם במתנה אחת בחוץ כיפר, שהקשו בדף פ"א ע"ב ד"ה נתן, איך חוזר ונותן מבפנים

תרומות והנצחות | בנק הדואר ח"ן 22887389 | ובטל' 0548027748

להצטרפות להלכות הדרף היומי להלכה למעשה

<https://chat.whatsapp.com/DLl17K9ciPjB873YPB8kBu>

הלכתא למשיחא בדרף היומי

מסכת זבחים

הניתנין בחוץ על הכבש שלא כנגד היסוד הרי בשר הזבח פסול⁵⁸. וכן
האמורים אינן נקטרין על המזבח, שגם הם פסולים⁵⁹.

דף כו:

**י. פסול בשר אבל בעלים נתכפרו ... כיון שהגיע דם למזבח
נתכפרו בעלים ... לכפר לכפרה נתתיו ולא לדבר אחר ...
שלא במקומו במקומו דמי**

אע"פ שדם שהניתן שלא במקומו פסול הקרבן אף על פי כן נתכפרו הבעלים
בו כיון שהגיע דם למזבח⁶⁰, אף על פי שהגיע שלא למקומו הרי הוא כמו
שהגיע למקומו⁶¹ לכפר.

**יא. נתנו על הכבש שלא כנגד היסוד נתן את הניתנין למטה
למעלה ואת הניתנין למעלה למטה ואת הניתנין בפנים**

והלא כבר נתכפר לשמואל ע"כ, ומה קושיא אימא נתן בחוץ מתנה אחת דלא מהני לפנימיות, וצע"ג. מרכה"מ
שם.

⁵⁸ ועיין בתוספתא פ"ה דזבחים דאם קיבל בשני כוסות ונתן מכוס אחת למטה דהשני כשר יעו"ש. הר המוריה
שם.

⁵⁹ או"ש שם

⁶⁰ מלשון רבינו מבואר דדוקא הדמים הניתנין בהיכל על מזבח הזהב, וכן אם נתן הניתנין בחוץ בפנים על
מזבח הזהב, שמקומו הוא על המזבח, בזה דריש (זבחים כ"ו ע"ב) מקרא ואני נתתי לכם על המזבח לכפר, כיון
שהגיע דם למזבח, פירוש אותו דם שמצותו לתת אותו במזבח, ורק במקום מוגבל, בזה גילתה תורה שבכל
המזבח כשר הקרבן, רק שהבשר אינו נאכל, אבל הדם הניתן על הפרוכת או בין הכדים שנתנן על המזבח
ודאי לא כיפר, כיון שאין מקומו על המזבח, ובזה א"ש מה דאמר (שם כ"ז ע"א) ור"י אי שלא במקומו לאו
כמקומו דמי ליהוי כי נשפך מן הכלי על הרצפה ויאספנו, דמוכח דלמ"ד כמקומו דמי ניהא, דהניתנין בפנים
שנתנן בחוץ א"ש, דקאי על הנך מתנות דמזבח הזהב שבהיכל אם נתנו על מזבח החיצון, ובסוף כל הפסולים
(שם ל"ו ע"א) ליתן את הניתנין למעלה למטה ר"י סבר שלא במקומו כמקומו דמי, וליפלוג בניתנין כו' ליתנן
בחוץ, ובהא ליפליג ר"י, דבכי האי גוונא צ"ל פסול לדידיה, דבהא ודאי פסול הקרבן ולא כיפרו בעלים. ולפ"ז
יש לפרש (שם בדרף כ"ז ע"ב) קתני מיהא כו' ולא פליג ר"י, מ"מ, לאו משום דקלמיה מזבח, וש"מ לא יאספנו,
דדייק מניתנין בפנים שנתנן בחוץ, דמיירי ר' שמעון אפילו בנתן מתנות שבין הכדים ועל הפרוכת בחוץ, וא"כ
לא שייך לומר כמקומו דמי וליהוי כי נשפך על הרצפה, וכמו שפירש הר' יוסף בתוספות (שם ד"ה לאו), וזה
הכרעה נכונה במה שגימגמו בתוס' בזה, ועיין פירוש המשנה (זבחים פ"ב מ"א) לרבינו, ודוק. או"ש שם
⁶¹ עיין זבח תודה יז. שגם בהגיע לכבש חשיב מקומו

תרומות והנצחות | בנק הדואר ח"ן 22887389 | ובטל' 0548027748

להצטרפות להלכות הדרף היומי להלכה למעשה

<https://chat.whatsapp.com/DL117K9ciPjB873YPB8kBu>

הלכתא למשיחא בדרה היומי

מסכת זבחים

בחוץ ואת הניתנין בחוץ בפנים אם יש דם הנפש יחזור הכשר ויקבל ... דיהביה פסול

מה שהתבאר שדם⁶² שהניתן שלא במקומו פסול הקרבן במה דברים אמורים כשהיה זה הזורק כשר לעבודה, אבל אם קבל הכשר ונתן לפסול, ונתן הפסול את הניתנין למעלה למטה⁶³, ואת הניתנין בפנים בחוץ, ואת הניתנין בחוץ בפנים, או שנתן על הכבש שלא כנגד היסוד, לא נפסל בשר הזבח שאין זריקתו מכפרת, ומעשיו אינם מועילים כלום⁶⁴, לפיכך אם נשאר דם הנפש, יחזור הכשר ויקבל שאר דם הנפש ויזרוק הדם במקומו.

י. אין מחשבה מועלת אלא במי שראוי לעבודה ובדבר הראוי לעבודה ובמקום הראוי לעבודה ... לא תימא זרקו לא אלא אימא שחטו ... הא קמ"ל דמקבלה ואילך לא פסלה מחשבה

אין המחשבה מועלת⁶⁵ אלא ממי שהוא ראוי לעבודה, ובדבר הראוי לעבודה, ובמקום ראוי לעבודה.

ממי שהוא ראוי כיצד, אחד מן הפסולין לעבודה שקיבל הדם, או הוליד, או זרק, וחשב בשעת העבודה מחשבת מקום או מחשבת הזמן, לא פסל במחשבתו, לפי שאינו ראוי לעבודה, ואותו הדם שקבל או שזרק מקצתו

⁶² רמב"ם שם

⁶³ שם דאמאי נקט קבל הכשר ולא אמר הפסול קבל וזרק ועוד פסול מאי איריא שלא במקומו אפי' במקומו נמי הרי כתב רבינו ז"ל לעיל דאין פסול עושה שירים מיהו לזה תירצו התוס' ז"ל פ"ב דזבחים (דף כ"ו) דאירי אפילו בטמא דעושה שירים כשזרק במקומו הכא דלא הוי מקומו ממש אינו עושה שירים ועם זה נוכל לומר דהא דנקט רבינו ז"ל קבל הכשר לרבותא נקטיה דאע"ג דטמא עושה שירים ואיכא כאן קבלת כשר מ"מ כיון דהזריקה היא שלא במקומו אינו עושה שירים וכ"ש היכא דהקבלה בפיסול והזריקה שלא במקומו דאיכא תרתני לריעותא. לה"מ שם. ובהר המוריה כתב כ"ש בקיבל הפסול וזרק שאין עושה דהוי וכמבואר לעיל פ"א ס"ד הלכה כ"ח יעו"ש רק דדרכו להעתיק מה שמבואר בש"ס בהדיא ושם מיירי בכה"ג כמש"כ רבינו בפי' המשניות בפ"ג דזבחים יעו"ש היטב

⁶⁴ או"ש שם

⁶⁵ רמב"ם הלכות פסולי המוקדשין פרק יד הלכה ב

תרומות והנצחות | בנק הדואר ח"ן 22887389 | ובטל' 0548027748

להצטרפות להלכות הדרה היומי להלכה למעשה

<https://chat.whatsapp.com/DLl17K9ciPjB873YPB8kBu>

הלכתא למשיחא בדרה היומי

מסנת זבחים

ישפך לאמה, ואם נשאר דם הנפש יחזור הראוי לעבודה ויקבל במחשבה נכונה.

אבל אם חשב הפסול בשעת שחיטה פסל במחשבתו, שהשחיטה כשירה בפסולין כמו שביארנו, יש קרבנות שאם נעשו שלא לשמן כשירין.

לפיכך אם קבל הדם כהן זה שאינו ראוי לעבודה, או הוליכו, או זרקו, פסל הזבח כאילו עשאהו לשמו שהוא פסול, ואף על פי שיש דם הנפש, וחזר הכשר וקבל, וזרק, כבר נפסל הזבח, ולא מפני מחשבת שינוי השם פסל אותו אלא מפני שהוא פסול לעבודה.

יג. חישב ליתן את הניתנין למעלה למטה למעלה לאלתר נשר

כבר התבאר לעיל דף יג. ש שלוש מחשבות⁶⁶ הן שפוסלין את הקרבנות ואלו הן: מחשבת הזמן, מחשבת שינוי השם⁶⁷, ומחשבת המקום, ופיגול האמור בתורה זהו מחשבת הזמן.

המחשב⁶⁸ באחת מארבע עבודות אלו או בכלן מחשבה אחרת חוץ משלש מחשבות אלו, אין אותה המחשבת מפסדת כלום.

כיצד, המחשב⁶⁹ בשעת שחיטה וקבלה והולכה וזריקה להניח דם הזבח או אימוריו למחר או להוציאן חוץ לעזרה, או שחשב לזרוק הדם על הכבש שלא כנגד היסוד, או ליתן את הניתנין למעלה למטה ואת הניתנין למעלה, או ליתן דמים הניתנין במזבח החיצון במזבח הפנימי או את הניתנין בפנימי לחיצון, או להכניס דם החטאת לפנים או שחשב שיאכלו הזבח טמאים או שאר הפסולין לאכילה או שיקריבום טמאים או שאר הפסולין לעבודה, או

⁶⁶ רמב"ם הלכות פסולי המוקדשין פרק יג הלכה א

⁶⁷ ומחשבת שלא לשמן לא הוי פסול גמור, שכל הזבחים שנזבחו שלא לשמן כשרים אלא שלא עלו לבעלים לשם חובה חוץ מן הפסח ומן החטאת שבהם מחשבת שלא לשמן פוסל הזבח. (ערוך השולחן העתיר סי' קמו סעי' י).

⁶⁸ ששם הלכה ח

⁶⁹ שם

תרומות והנצחות | בנק הדואר ח"ן 22887389 | ובטל' 0548027748

להצטרפות להלכות הדרה היומי להלכה למעשה

<https://chat.whatsapp.com/DL117K9ciPjB873YPB8kBu>

הלכתא למשיחא בדרף היומי

מסנת זבחים

לערב דם הזבח בדם הפסולין, או שחשב לשבר עצמות הפסח ולאכול ממנו נא, או שחשב לשרוף חטאת הנשרפת חוץ לזמנן⁷⁰ או חוץ למקומן, בכל אלו המחשבות וכיוצא בהן הזבח כשר. וכן אם חשב בשעת קמיצת המנחה ובשעת נתינתו לכלי ובשעת הולכתו ובשעת זריקתו על האש להניח קומצה או לבונתו למחר או להוציאו לחוץ הרי זו כשירה.

⁷⁰ ועיין משנה למלך שדעת רש"י זבחים לה ע"א שזה הוי כאכילת אש ונחשב מחשבת אכילה ומפגל. ותוס' שם חולקים עליו וס"ל שאינו מפגל כיון שאינם עומדים לאכילת אדם, ועיין משנה למלך שם.

תרומות והנצחות | בנק הדואר ח"ן 22887389 | ובטל' 0548027748

להצטרפות להלכות הדרף היומי להלכה למעשה

<https://chat.whatsapp.com/DLl17K9ciPjB873YPB8kBu>

